

Επιθετικος Προσδιορισμος

ενάντια στα γρανάζια της εκπαιδευτικής μηχανής

ΤΕΥΧΟΣ 16, ΑΠΡΙΛΗΣ 2016

epipros.blogspot.gr

στις αίθουσες της πλήξης...

...η ζωή κάνει κοπάνα

Ο ΕΠΙΘΕΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ

ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕΙ: καθηγητές, τάξεις, βαθμούς, κουδούνια, γονείς, μαθήματα, καριέρα, συλλόγους, κηδεμόνες, απουσιολόγια, προσευχή, πειθαρχία, μάθετε-ξεχάστε την οριστική, την υποτακτική τις προσταγές της σχολικής καθημερινότητας, τις ιεραρχίες, τον ρατσισμό, τον σεξισμό και κάθε είδους καταπίεση

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

* κυκλοφορεί, ελεύθερα χωρίς αντίτιμο, χέρι με χέρι στους δρόμους του Ιλίου, των Αγίων Αναργύρων, του Καματερού και της Πετρούπολης.

«Χρειαζόμαστε περισσότερους μπάτσους στους δρόμους. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος για την καταπολέμηση του εγκλήματος».

μαθήματα αγγλικών... ...με άρωμα κυριαρχίας

Με έκπληξη διαπιστώσαμε ότι το παραπάνω κείμενο δεν αποτελεί τμήμα κειμένου κάποιου καθεστωτικού μέσου ενημέρωσης, **αλλά ερώτηση πολλαπλής επιλογής σε βιβλίο εκμάθησης της αγγλικής γλώσσας.** Ρίχνοντας μια ματιά στα κείμενα των εν λόγω ερωτήσεων, μπορεί εύκολα κάποιος/α να εντοπίσει μικρά διαμάντια του κυρίαρχου λόγου, που εμφανίζονται με ικανοποιητική συχνότητα.

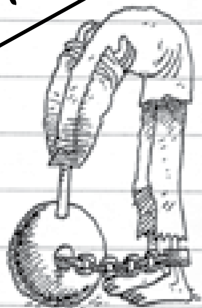
Η θεματολογία των **επαναλαμβανόμενων αυτών κειμένων δεν περιορίζεται μόνο στην «ανάγκη» για περισσότερη αστυνόμευση, αλλά καλύπτει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων,** όπως το θέαμα, η φιλανθρωπία, η τσάμπα εργασία- εθελοντισμός, η τρομοκρατία, το αίσθημα κοινής ασφάλειας και φυσικά οι εργασιακές σχέσεις, στις οποίες παρουσιάζεται με ιδιαίτερο ζήλο ο φόβος για το αφεντικό και την απόλυση. Στα κείμενα αυτά **αποτυπώνονται θέσεις της κυριαρχίας** ιδωμένες όμως υπό το πρίσμα ενός καθημερινού ανθρώπου ή εργαζομένου έτσι **ώστε να ακούγονται «φυσιολογικές».** Η προβληματική που γεννιέται δεν άπτεται μόνο της συχνότητας εμφάνισης αυτών των κειμένων, αλλά και στο ότι **οι ερωτήσεις αυτές τοποθετούνται στο χρονικά ασφυκτικό πλαίσιο ενός διαγωνίσματος, με αποτέλεσμα να μην προλαβαίνει ο μαθητής να σκεφτεί** το περιεχόμενό τους. Ενδεικτικά να αναφέρουμε ότι στην εισαγωγή του βιβλίου καθορίζεται ως συνιστώμενος χρόνος απάντησης τα 10-15sec ανά ερώτηση, η φύση της οποίας είναι κάποιο γραμματικό, συντακτικό ή λεξιλογικό φαινόμενο **τοποθετώντας σε δεύτερο πλάνο το περιεχόμενό της**, το οποίο χάνεται στην ποσότητα χωρίς να προκαλέσει το εύλογο ερώτημα **«τι στο διάολο μαθαίνουμε»;**

Δευτέρα 29/02/2016

Στρατός και δήμος συνασπισμένοι και συντεταγμένοι πιστά στις απαιτήσεις του «ανθρωπιστικού» κράτους και μιας ακόμα πιο «ανθρωπιστικής» Ε.Ε. , **εισβάλουν στο πάρκο Τρίτση ξεκινώντας εργασίες για την κατασκευή ενός ακόμα «καταυλισμού προσωρινής εγκατάστασης προσφύγων»**. Το φιλόδοξο σχέδιο ήταν η δημιουργία ενός ακόμα χώρου, **για να στοιβαχτούν όσοι-ες ξέφυγαν από τα πυρά της επεκτατικής πολιτικής της Δύσης** (που ισοπέδωσε τους τόπους, τα σπίτια, τις ζωές τους), **αλλά και από τους πνιγμούς** στις φρουρούμενες από κάθε λογής πολεμική ναυαρχίδα του νάτο ή της φρόντεξ θάλασσες του Αιγαίου. Να τοποθετηθούν εκεί όσοι και όσες κατόρθωσαν να φθάσουν σε ευρωπαϊκό έδαφος, **για να γνωρίσουν την περιβόητη φιλοξενία των χωρών των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε χώρους- αποθήκες, με συρματοπλέγματα, με στρατό και αστυνομία.**

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΘΕΣΜΙΚΗΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ

No 3552

Τρίτη, 01/03/2016

Κάτι όμως «στράβωσε» τελικά! **Το έργο ακυρώθηκε**, παρά τις «φιλότιμες» προσπάθειες του δημάρχου Ιλίου, Ζενέτου, άξιου εκπροσώπου των κυριαρχικών επιλογών και της κουστωδίας των εμετικών ανθρωπιστών που **«η ευγένεια της αλληλεγγύης» τους περιορίζεται στην εύρεση λύσεων στο «μεγάλο πρόβλημα των προσφυγικών ροών», αρκεί οι στοιβαγμένοι «να μας αδειάσουν γρήγορα τη γωνιά»**. Οι αρχές προφασίστηκαν την ακαταλληλότητα του εδάφους και οι ερπύστριες του στρατού στράφηκαν σε άλλα προσφορότερα εδάφη. Μάλλον κάτι δεν έκατσε και πολύ καλά στους σχεδιασμούς τοπικών και μη αρχόντων. **Μήπως ένας τέτοιος χώρος δεν ήταν και τόσο εκτός του αστικού ιστού, όπως επιθυμούν για αυτές τις δομές; Μήπως ένας τέτοιος χώρος θα ήταν πρόβλημα για τα επιχειρηματικά σχέδια που έχει ο δήμαρχος και λοιποί για το πάρκο Τρίτση;**

Όπως και να έχει, και παρά την ματαίωση του έργου, μία μέρα ήταν αρκετή για να ξεβραστούν αρκετά «όμορφα». Από τα **ρατσιστικά παραληρήματα του επικεφαλής της Ν.Δ Ιλίου, Καούκη,** που θα τα ζήλευαν ακόμα και οι μισάνθρωποι της χ.α, **μέχρι την δήλωση του δημοτικού συμβούλου της «αλληλέγγυας πόλης»** (παράταξης που στηρίζεται από το σύριζα), Κ. Κάβουρα,

που έσπευσε **να υπερασπιστεί ότι η παρουσία του στρατού στις γειτονιές μας έγινε λόγω της δυνατότητάς του να ξεπερνά γραφειοκρατικά κολλήματα!!** Σίγουρα, είναι γνωστή από την ιστορία η ιδιότητα του στρατού να ξεπερνά «γραφειοκρατικά κολλήματα», αφού η στρατιωτική μηχανή ειδικεύεται στο να δίνει λύσεις και να ξεπερνά τα όποια πολιτικά-κοινωνικά αδιέξοδα **με πραξικοπήματα, πολεμικές επεμβάσεις, απεργοσπαστικές**

αποστολές, στήριξη της αστυνομίας κ.ά. Η εμπλοκή του στην πολιτική και κοινωνική ζωή **δεν μπορεί παρά να ξυπνάει μνήμες συνδεδεμένες με καταστολή και πολύ αίμα.**

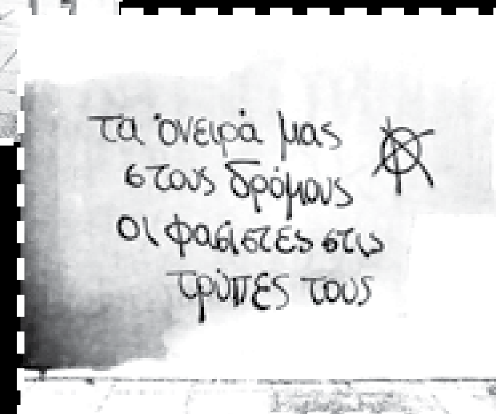
Αυτό που απομένει σε εμάς στον απόηχο αυτής της ιστορίας είναι ότι όσοι και όσες τόλμησαν και θα τολμήσουν να αψηφήσουν τις προειδοποιήσεις του νεκροταφείου της μεσογείου και να περάσουν ζωντανοί/ές, όσες και όσοι γλίτωσαν τις μαζικές επαναπροωθήσεις, θα το πληρώσουν ακριβά στις υποδομές «φιλοξενίας». Των συρματοπλεγμάτων και της αορατότητας. Της καταστολής και του ελέγχου. Στον αποκλεισμό των κοινωνικών διεργασιών που θα τους έδιναν πραγματικές επιλογές ζωής. Σε τόπους εξαίρεσης που τελικά παραχωρείται και οριοθετείται με... μεγάλη φιλευσπλαχνία από την κυριαρχία το ίδιο το δικαίωμα της ζωής.
Οι γειτονιές μας, τα πάρκα και οι πλατείες, είναι και θα μείνουν ανοιχτές για τους πρόσφυγες και μετανάστες, για να βρίσκονται όπου εκείνοι/ες επιθυμούν. Αρκετά με τον ψευδεπίγραφο ανθρωπισμό της αρβύλας, των στρατοπέδων, των καταναγκασμών, των φραχτών. Το ζήτημα των κυνηγημένων, είτε από πόλεμο, είτε από φτώχεια, είναι ζήτημα που πρέπει να το διαχειριστούμε εμείς οι από τα κάτω από κοινού. Είναι δικό μας ζήτημα.

ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ, ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΖΙ

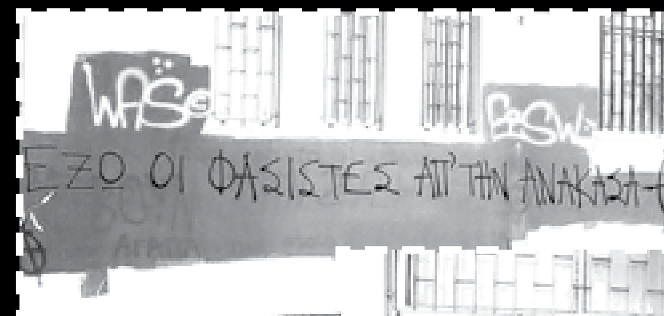
ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ/ΕΣ

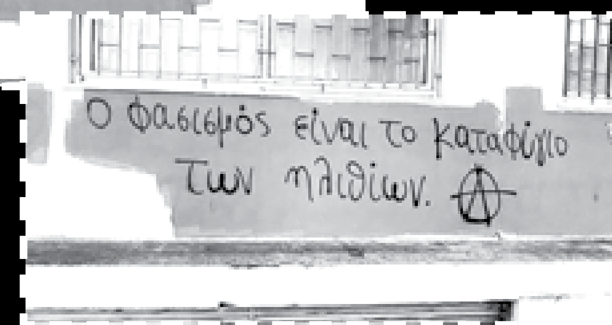
Για την ελευθερία, την ισότητα, την αλληλεγγύη

φωτογραφίες από σχολεία των γειτονιών μας

Στη Θεσσαλονίκη, γονείς και μαθητές από κοινού, προχώρησαν σε κλείσιμο σχολείων και σε πορείες διαμαρτυρίας με ζητούμενο να μην υποβαθμιστεί άλλο η περιοχή τους από την παρουσία προσφύγων και μεταναστών/τριών(!) ενόψει της δημιουργίας «κέντρου φιλοξενίας». Είναι, βέβαια, επιεικώς ακατανόητο το πώς κάποιος/α πιστεύει ότι δεν είναι ρατσιστής/τρια, τη στιγμή που θεωρεί την ύπαρξη άλλων, ανθρώπων από άλλες περιοχές, ή ακόμα και έγκλειστων, αιτία υποβάθμισης της γειτονιάς του.

"δεν είμαστε ρατσιστές, αλλά..."

«Δεν είμαστε ρατσιστές, δεν έχουμε πρόβλημα με τους πρόσφυγες, καταγόμαστε και εμείς από προσφυγικές γειτονιές, αλλά δεν μπορούμε να ανεχτούμε άλλη υποβάθμιση στην περιοχή μας. Στα Διαβατά υπάρχουν ήδη καταυλισμοί τσιγγάνων και φυλακές.» δήλωση γονέα στα μίντια.

Ας ξαναπούμε λοιπόν τα αυτονόητα: Η υποβάθμιση των γειτονιών μας και της καθημερινότητάς μας μάς επιβάλλεται από αυτούς/ες που εξουσιάζουν τις ζωές μας και καταστέλλουν τις επιθυμίες μας και όχι από τους μετανάστες/τριες και τους πρόσφυγες. Τα πάρκα και οι πλατείες έχουν μετατραπεί σε ζώνες εμπορευματοποιημένης διασκέδασης με την αρωγή των τοπικών αρχόντων. Αυτό είναι υποβάθμιση. Η καθημερινότητα όλων μας έχει γίνει ασφυκτική με τους από πάνω να μας επιβάλουν όλο και περισσότερο την οικονομική εξαθλίωση και ταυτόχρονα την καταστολή, οδηγώντας στη φτωχοποίηση όλο και περισσοτέρων κομματιών της κοινωνίας. Αυτό είναι υποβάθμιση.

Οι μετανάστες/τριες και οι πρόσφυγες είναι εκείνο το κομμάτι των από κάτω, που βάλλεται περισσότερο από τη βαρβαρότητα των κρατών και του κεφαλαίου. Αναγκάζονται να φύγουν από τον τόπο που έμεναν, καθώς τους επιβάλλεται μια κατάσταση πολέμου με μη βιώσιμους όρους, φτώχεια, γειτονιές-συντρίμμια. Φεύγουν, για να καταλήξουν τελικά, είτε στον πάτο του αιγαίου, είτε, στην καλύτερη περίπτωση, σε κάποιο «κέντρο φιλοξενίας», που δεν πρόκειται για κάτι άλλο παρά για ένα χώρο στοίβαξης ανθρώπων. Αυτό είναι υποβάθμιση. Οι μετανάστριες/ες και οι πρόσφυγες δεν είναι η αιτία υποβάθμισης μας. Είναι η εικόνα από το μέλλον μας. Είναι ο τρόπος με τον οποίο η κυριαρχία σκοπεύει να διαχειρίζεται αυτούς και αυτές που περισσεύουν.

Τέτοιου είδους ξενοφοβικά σκεπτικά που θεωρούν τους μετανάστες αιτία υποβάθμισης, δεν υπήρξαν μόνο στη Θεσσαλονίκη. Στην Κω αλλά και στο Κερατσίνι έγιναν συγκεντρώσεις ενάντια στα λεγόμενα hot spot (στρατόπεδα καταγραφής και ταυτοποίησης) που πρόκειται να «υποδέχονται» πρόσφυγες και μετανάστες/τριες. Όπως έχει ξαναγίνει και στο παρελθόν, κάποιες από αυτές τις συγκεντρώσεις δεν ήταν τυχαίες. Μεθοδεύτηκαν και σχεδιάστηκαν από την ίδια την χ.α, που, με το μανδύα των «αγανακτισμένων κατοίκων», επιχείρησε για άλλη μια φορά να επιδείξει το «κοινωνικό προσωπείο» της, συσπειρώνοντας γύρω της τις πιο συντηρητικές φωνές της κοινωνίας. Δεν είναι όμως μόνο η χ.α. παράγοντας κοινωνικού εκφασισμού. Το μοντέλο του ολοκληρωτισμού και η κατάσταση εξαίρεσης που συνεχίζει και με την αριστεροακροδεξιά συγκυβέρνηση είναι βασικός παράγοντας ενεργοποίησης όλων αυτών των συντηρητικών κοινωνικών αντανακλαστικών που γεννάνε τέτοια περιστατικά, όπως τα παραπάνω. Έτσι λοιπόν, δεν μας κάνει καθόλου εντύπωση ότι ο Καμμένος και τα media μίλησαν πρώτοι για «λαθρομετανάστες» και «επαναπροωθήσεις»... Όσο δεν βλέπουμε ως εχθρούς αυτούς που μας εξουσιάζουν, αλλά τις καταπιεσμένες και τους καταπιεσμένους, οι φασίζουσες λογικές ολοένα και θα απλώνονται και αυτό είναι κάτι που δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

από την αντιφασιστική αντισυγκέντρωση στις 08/2

Το πρωί της Δευτέρας 08/02, δεκάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες από τις περιοχές του Πειραιά πραγματοποίησαν αντιφασιστική-αντιρατσιστική συγκέντρωση αλληλεγγύης σε μετανάστες-πρόσφυγες στο Σχιστό και ενάντια στη φασιστοεπιτροπή που κάλεσε η Χ.Α., η οποία βρισκόταν εκεί με όλο το κοινοβουλευτικό συρφετό της και φυσικά με την προστασία και κάλυψη των μπάτσων.

με αφορμή την υπόθεση των 5...

6 μήνες μετά τη διαδήλωση της 1/5/2015 στο Μιλάνο της Ιταλίας, που είχε ως αιχμή της την εναντίωση στη διοργάνωση της διεθνούς έκθεσης EXPO, που θα πραγματοποιούνταν στην πόλη, **οι ιταλικές αρχές ασκούν δίωξη σε 10 αγωνιστές-φοιτητές, ενεργοποιώντας παράλληλα το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης, πρώτη φορά για πολιτικούς λόγους, ζητώντας την έκδοση των 5 από αυτούς από το ελληνικό κράτος.**
Παρόλο που η αίτηση έκδοσης απορρίφθηκε τελικά, αυτή τη φορά εν αναμονή της άσκησης δίωξης κατά των 5 από τις ελληνικές αρχές, η ίδια αυτή κίνηση της κυριαρχίας δεν μπορεί παρά να μας προβληματίσει.

Κάθε αντίσταση πρέπει να κατασταλεί – πλέον και διακρατικά!

Η δίωξη αυτή ήταν άλλη μια ακραιφνής απόδειξη της **επιβολής και εδραίωσης των ολοκληρωτικών μηχανισμών και πρακτικών, υπό το πνεύμα της «τάξης και ασφάλειας»** των σύγχρονων δυτικών κρατών, με σκοπό την καθυπόταξη κάθε αγωνιζόμενου κομματιού της κοινωνίας. Η ενεργοποίηση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης αποτελεί ένα ακόμα μέσο για την **ενίσχυση του -ήδη ενισχυμένου- νομικού οπλοστασίου των κρατών**. Οπλοστάσιο που κάθε «πολιτισμένο κράτος» οφείλει να διαθέτει, προκειμένου να επιτρέπεται η ανεμπόδιστη **εκμετάλλευση των φτωχών, των εργατών/τριών, μεταναστών/τριών, ανέργων και των απανταχού αποκλεισμένων αυτού του κόσμου.** Ανοίγει διάπλατα τις πόρτες στην καταστολή, πλέον σε διακρατικό επίπεδο, κάθε αντιθεσμικής και ριζοσπαστικής αντίστασης που αντιτίθεται στα σχέδια της κυριαρχίας (δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι οι διώξεις ασκήθηκαν αποκλειστικά κατά συμμετεχόντων του black block).
Αυτό που επιβεβαιώνεται τελικά και μέσα από αυτήν την υπόθεση είναι ότι **όλοι αυτοί οι τρομονόμοι και κουκουλονόμοι εφαρμόζονται όλο και πιο συχνά, όλο και πιο εύκολα, όλο και πιο μεθοδευμένα σε όσους και όσες συνεχίζουν να αντιστέκονται**. Από τις Σκουριές, τα κινήματα no ταν και no expo στην Ιταλία, την ενεργοποίηση εισαγγελικών ενταλμάτων για την καταστολή σχολικών καταλήψεων, έως τελικά την καθημερινή προσπάθεια περιχαράκωσης των ζωών μας...

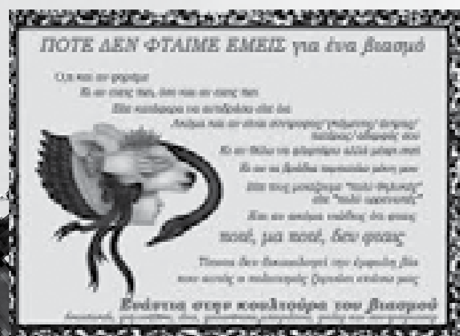
Αλλαγές(?) στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση

Πριν λίγους μήνες, το υπουργείο παιδείας παρουσίασε τις πολυαναμενόμενες... «μεταρρυθμίσεις» στον τρόπο εισαγωγής σε Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι. Πολύ κακό για το τίποτα, αφού οι πανελλήνιες εξετάσεις όχι μόνο παραμένουν, αλλά ενισχύονται -μόνο κριτήριο εισαγωγής στη σχολή είναι ο βαθμός σου σε 4 μαθήματα. **Όλος ο χρόνος και ο κόπος σου συμπυκνώνονται σε μία στιγμή -αυτή της εξέτασης.** Η «απόδοση» είναι πλέον τα πάντα -τι κι αν ήξερες, τι κι αν δεν ήξερες, το έγραψες;
Κρίνεσαι από την περίφημη απόδοση μιας στιγμής λοιπόν (ή σωστότερα, τεσσάρων στιγμών) και αυτό θα καθορίσει -λένε- τη «σταδιοδρομία» σου, την «ανέλιξή» σου, τη ζωή σου.
Η αλήθεια είναι ότι οι πανελλήνιες καθορίζουν τη ζωή σου. Όχι όμως όπως λένε οι γονείς και οι καθηγητές σου. Κατά πρώτον η περίφημη ισότητα και «αξιοκρατία» των εξετάσεων είναι ένα γελοίο ψέμα: **τη δυνατότητα να μπεις στον «παράδεισο» του πανεπιστημίου την αγοράζεις.** Και αυτοί που έχουν την οικονομική άνεση να αγοράσουν (ιδιαίτερα, φροντιστήρια) έχουν και μεγαλύτερα ποσοστά επιτυχίας... Αντίθετα κάποιοι συμμαθητές έχουν ήδη «αποβληθεί» από το εκπαιδευτικό σύστημα και τις «ελπίδες» του γιατί ήταν πολύ φτωχοί για να συνεχίσουν... **Το εκπαιδευτικό σύστημα δεν είναι -και δεν ήταν ποτέ- ένα σύστημα "ίσων ευκαιριών". Ήταν, είναι και θα είναι ένας τρόπος να αναπαράγονται περαιτέρω οι ταξικοί φραγμοί.**
Από την άλλη, οι πανελλήνιες είναι ένα χωνευτήρι γεμάτο ψευδαισθήσεις: για την επιτυχία και την αποτυχία, για την ανάγκη «να κάνεις καριέρα», για την παράταση της συνολικής εξάρτησης σου (οικονομικής και όχι μόνο) από την οικογένεια και την «ανάγκη» να καταπιείς όλους τους εκβιασμούς... Να γίνεις από τα 17 σου κανονικός και καθωσπρέπει...
Να μην συνηθίσουμε την ασφυξία!
Να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας!

Η ελευθερία ανασαίνει με ανυπακοή.

Με αφορμή το βιασμό 20χρονης στον Ασπρόπυργο τον περασμένο Σεπτέμβρη, και ενάντια σε κάθε βιασμό, κακοποίηση, τραμπουκισμό, σε κάθε πράξη έμφυλης βίας, κυκλοφόρησαν 2 αφίσες. Μια από αυτές είναι αυτή:

ενάντια στην κουλτούρα του βιασμού

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΦΤΑΙΜΕ ΕΜΕΙΣ
για ένα βιασμό
Ό,τι και αν φοράμε
Κι αν έχεις πιει, όσο και αν έχεις πιει
Είτε κατάφερα να αντιδράσω είτε όχι
Ακόμα και αν είναι σύντροφος/γκόμενος/άντρας/πατέρας/αδερφός σου
Κι αν θέλω να φλερτάρω αλλά μέχρι εκεί
Κι αν τα βράδια περπατάω μόνη μου
Είτε τους μοιάζουμε “πολύ θηλυκές” είτε “πολύ αρρενωπές”
Και αν ακόμα νιώθεις ότι φταις
ποτέ, μα ποτέ, δεν φταις

Τίποτα δεν δικαιολογεί την έμφυλη βία που αυτός ο πολιτισμός ξερνάει επάνω μας.
Ενάντια στην κουλτούρα του βιασμού.

brastards, femin@tre, doa, queertrans, μπεφλόνα, φίλες και συντρόφισσες

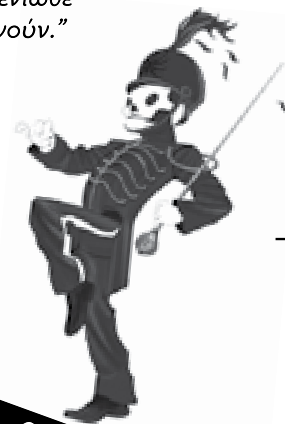
“Κουλτούρα του βιασμού”

είναι η κουλτούρα που στοχοποιεί το θύμα του βιασμού και όχι τον θύτη. Εμπεριέχει όμως και όλες εκείνες τις συμπεριφορές **που δεν εκφράζονται απαραίτητα με τη φυσική βία, αλλά αναπαράγουν το σχήμα θύμα- θύτης:** τα «αθώα» σφυρίγματα στο δρόμο, τα βλέμματα που «γδύνουν», τα χουφτώματα, τα αστεία ή σχόλια για τους «πούστηδες». Η καθημερινότητά μας, είναι γεμάτη από τέτοιες εκφράσεις που ουσιαστικά θέτουν τον «άντρα» σε θέση ισχύος. Ό,τι δεν είναι αντρικό, ό,τι **δεν ανήκει σε εκείνα τα χαρακτηριστικά που ορίζουν τις αρρενωπότητες, είναι αδύναμο και υποτιμημένο. Το ίδιο και ό,τι ξεφεύγει από τα κυρίαρχα πρότυπα άντρα-γυναίκα.** Σχόλια όπως «ας πρόσεχε», «προκαλούσε με το ντύσιμό της», «τι δουλειά είχε να τραβιέται μ' αυτόν» -που τις περισσότερες φορές ακολουθούν ένα βιασμό- φυσικοποιούν το βιασμό ως μια «λογική και αναμενόμενη» αντίδραση. Έτσι, ο θύτης παρουσιάζεται ως θύμα της ίδιας του της φύσης, ενώ το θύμα του βιασμού φέρει πλέον την ευθύνη αυτού που του συνέβη, αφού «προκάλεσε».

Η πατριαρχία και ο σεξισμός αποτελούν βασικό συστατικό των κυρίαρχων κοινωνικών σχέσεων. **Η πράξη του βιασμού όμως δεν είναι ποτέ ένα μεμονωμένο περιστατικό, ούτε μπορεί να αποκοπεί από όλα εκείνα τα καθημερινά περιστατικά έμφυλης βίας.** Οι βιασμοί «ενθαρρύνονται» και νομιμοποιούνται καθημερινά όσο επιτελούνται και αναπαράγονται οι διαχωρισμοί με βάση το φύλο.

“Οι μαθητικές παρελάσεις καθιερώθηκαν από τον Ιωάννη Μεταξά πριν 80 χρόνια. Την 25η Μάρτη 1936 μαθητές σχολείων καλούνται να παρελάσουν ενώπιον του βασιλιά και του Μεταξά και έκτοτε οι παρελάσεις καθιερώνονται από τον τελευταίο. Καμάρωνε ο Μεταξάς τις φάλαγγες της ΕΟΝ (Εθνική Οργάνωση Νεολαίας), στην οποία είχε υποχρεώσει να συμμετέχουν όλους του νέους 8-25 ετών, αναγκάζοντάς τους μάλιστα να χαιρετούν χιτλερικά και να δίνουν όρκο ότι διαφύλασσαν την πίστη στον Θεό, στον Βασιλέα, στην Πατρίδα, στον διάδοχο και ένιωθε ρίγη συγκίνησης και ενθουσιασμού να τον διαπερνούν.”

δεν πειθαρχούμε
δεν βαράμε προσοχές
σαμποτάζ σε παρελάσεις και εθνικές γιορτές

Από την καθιέρωσή της, μέχρι σήμερα, η παρέλαση γίνεται για να μας υπενθυμίσει όλα αυτά που «μας ενώνουν» και όλα αυτά μας διαχωρίζουν. **Η ιεραρχία είναι ξεκάθαρη.** Αγόρια- κορίτσια, ψηλοί/ες- καλοί/ες μαθητές/τριες μπροστά, κοντοί/ες-κακοί/ες μαθητές/τριες πίσω. **Ο μιλιταρισμός είναι διάχυτος από τον βηματισμό και την ομοιομορφία, μέχρι την πειθαρχία και την ιεραρχία.** Σε κάθε εθνική επέτειο η ομοψυχία και η εθνική ενότητα πρωταγωνιστούν. Το μέρος που τυχαία γεννηθήκαμε γίνεται η επίπλαστη ενότητα όλων. **Άλλωστε συμφέρει πολύ τους από πάνω να αναγνωρίζουμε ως ξένους, ως εχθρούς αυτούς που γεννήθηκαν αλλού, για να μας κάνουν να ξεχνάμε αυτό που πραγματικά μας ενώνει: η καταπίεση και η υποταγή που μας επιβάλλουν όσοι/ες εξουσιάζουν τις ζωές μας.**

Τα όνειρά μας δεν δέχονται βηματισμό,
οι παρελάσεις σας βρωμάνε φασισμό.

ποιήματα...

... που κυκλοφορούν ελεύθερα, χωρίς αντίτιμο, χέρι με χέρι ή στο Internet. Η “μπαλάντα της αρβύλας” τραγουδιέται από τους Ζωή Τάχα (zoitaxa.net).

.Η μπαλάντα της αρβύλας...

Ματιές ξεθωριάζουν στων υπονόμων το φως
στάχτες των φούρνων, νιφάδες μαύρου χιονιού.

Γιασεμιά νυχτολούλουδα σε κατακόμβες κρυφά
ένας εξόριστος Μάης που αρνείται να ‘ρθει.

Αρβύλες γυαλίζουν κι αντανακλούν παγωνιά
κραυγές περιπόλων, μισανθρωπιάς καταχνιά.

Τα χρώματα σβήνουν σε φαιοπράσινο καμβά
τα παιδιά παρελαύνουν στην παιδική μας χαρά.

Κι εμείς χαιρόμαστε, αχ πώς χαιρόμαστε την ησυχία
κι εμείς φοβόμαστε, αχ πώς φοβόμαστε την ελευθερία.

Μια σημαία προσκυνάμε απ’ του αρχηγού τα βρακιά
σα σκυλιά θα φιλάμε του αφεντικού τα αγαθά.

ΑΤΜ

Άξιος Της Μοίρας

συναλλαγές όλο το 24ωρο
με την Τράπεζα Μοιρολατρίας

Εν συντομία

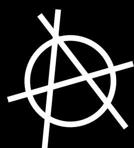
Απαλλοτριώνουμε στιγμές
γιατί ο χρόνος
μάς καταναλώνει.

Μικρές ανακοινώσεις

Στάση Ελευθερία

Προσοχή στο κενό μεταξύ διασυρμού και αυταπάτης

Να προσέχετε τα προσωπικά σας αντικείμενα. Μπορεί να γίνουν επικίνδυνα όταν τους δίνετε αξία μεγαλύτερη από την αξία χρήσης τους.

θερσίτης

χώρος ραδιουργίας και ανατροπής, Νέστορος & Ευαγγελιστρίας,
Ίλιον, thersitis.espiv.net